

[Ole Espersen.]

dette lovforslag således som det følger af, at det er fremsat af justitsministeren, og de gældende regler i forretningsordenen.

Jeg vil gerne give denne korrektion dels på mine egne vegne, dels på vegne af fru Lone Dybkjær, som vist også er blevet misforstået på det punkt.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne kan jeg meddele, at vi ser med velvilje på det foreliggende forslag til lov om atomanlæg.

Vi har bemærket, at lovforslaget skal muliggøre ratifikation af en række konventioner, 1) Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, 2) tillægskonventionen til Pariskonventionen, 3) konventionen om civilretligt ansvar ved søtransport af nukleare materialer og endelig 4) konventionen om ansvar for indehavere af nukleare skibe.

Lovforslaget er jo af ret juridisk karakter og tilsigter at gennemføre en række ændringer af erstatningsreglerne i den gældende lov om nukleare anlæg af 1962. Da spørgsmålet om atomkraft ude i befolkningen nu opfattes som et større spørgsmål, der rækker langt ud over de juridiske aspekter, vil jeg tilslutte mig de synspunkter, som er kommet til udtryk i en skrivelse fra organisationen til oplysning om atomkraft. Vi deler den opfattelse, at hastværksbeslutninger er unødvendige. Vi deler også den opfattelse, at olie-, naturgas- og især kulreserverne ikke nær er udtømt. Det er tillige vor opfattelse, at der findes store muligheder i andre energikilder, og at der stadig væk vil kunne findes flere veje til en nedsættelse af energibehovet.

Som en konklusion på disse betragtninger vil vi overveje at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om udsættelse med bygningen af atomkraftværker i Danmark. Betænkningsperioden, som man kan diskutere, skal udnyttes til en kulegravning af problemerne forbundet med brug af atomkraft, en udvidet forskning og fornyet vurdering af andre energiformer, og endvidere en fastlæggelse af en langsigtet energipolitik, der tager såvel økonomiske som sociale hensyn.

Til slut skal jeg bare kort præcisere, at vi er af den opfattelse, at der skal en folke-

tingsbeslutning til for at bygge atomkraftværker i hvert enkelt tilfælde.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil gerne begynde med at takke ordførerne for den meget interessante debat, der er ført her.

Der kom jo fra flere ordføreres side bemærkninger om, at man ligesom kunne dele lovforslaget op i forskellige dele, og det, der specielt vedrører justitsministeriet, og det, der sådan set er lagt op til debat om i dag, er jo de erstatningsretlige regler.

Dér vil jeg egentlig gerne begynde med at sige — og jeg vil takke for de udtalelser, der kom fra fru Lone Dybkjær og nu også fra hr. Ole Espersen — at tanken om måske at tage kapitel III ud af lovforslaget og henvide det til retsudvalget tror jeg ikke ville være nogen dårlig idé. Det er de rent juridiske spørgsmål, og dér er det i den forbindelse bortset fra skadens omfang relativt underordnet, hvilken kilde der er til, at der kan ske en ulykke, medens man derimod må have regler, der dækker én i forhold til tredjemand, og man må have regler om, hvem der skal være ansvarlig. Det vil jeg altså, hvis man finder det rimeligt, finde var en naturlig ting.

Derfor vil jeg ikke gå så forfærdelig langt ind på de øvrige ting, der har været nævnt i dag, men blot henvide til, at i fremsættelsestalen er det nævnt, at statsministeren i besvarelse af et spørgsmål her i tinget gav klart udtryk for, at før beslutningen om opførelse af atomværker træffes i Danmark, får folketingsrådet lejlighed til at tage stilling til sagens aspekter. Det er sagt her fra tingets talerstol, og det er sagt her i januar måned.

Det, jeg så yderligere vil henvide til, er, at i den fremsættelsestale, som jeg holdt dagen efter statsministerens svar her i tinget, står en gentagelse af dette, og så er der indføjet en sætning om, at uanset den godkendelsesprocedure, der er fastsat i lovens kapitel II, vil man følge den fremgangsmåde, der her er nævnt. Derfor vil jeg sige, at spørgsmålet om kapitel II, om det er undervisningsministeren osv., og om, hvad der skal ske, vil folketingsrådet få lejlighed til at drøfte nærmere, når den egentlige debat kommer.

Det spørgsmål, som mange af ordførerne også har været inde på, spørgsmålet om sær-